

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus
voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

Bvlla Urbani V. Ex archivis Academiae Tolosanæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77132)

COMMENDATIO

quàm si à Pontifice ut privato Doctore dicerentur, maximumque infra veram definitionem robur habeant; si potissimum ejusmodi sint, ut ad subsellium Ecclesiæ deferri possint; cujusmodi est integritas doctrinæ, de qua nihil dubium quin plenissimum Ecclesiæ jus relictum sit de ea decernendi.

Hoc itaque principio constituto, veluti Majori argumenti propositione, altera facillè subjungi potest. Joannes XXII. cum Divum Thomam in Divorum album retulit, jussitque in fastis Ecclesiæ hujus nomen scribi, dixit doctrinam Divi Thomæ speciali infusione fuisse comparatam: Pius V. cum Divum Thomam Doctorem Ecclesiæ numero accensuit, jussitque parem illi cum cæteris honorem haberi; dixit certissimam esse Christianæ doctrinæ regulam, quæ sanctus Doctor, Apostolicam Ecclesiam infinitis confutatis hæresibus illustravit: Clemens VIII. cum Divum Thomam in urbis Neapolitanæ Patronum designavit, Festumque sacrum instituit; dixit Doctrinam Divi Thomæ singulari ordine, virtutè perspicuitate, sine ullo prorsus errore conscriptam, in qua conscribenda interdum sanctos Apostolos Petrum & Paulum colloquentes, locosque illi enarrantes Dei jussu habuisse. Igitur cum Pontifices Divum Thomam tot laudibus celebrarunt, quibus similes in alios nunquam collatas legimus, non existimandi sunt privato duntaxat studio & affectui obtèperasse, vel oratoris arte tot encomiis sanctissimum Virum celebrasse: sed ea qua valebant autoritate, hujus doctrinam omnibus dotibus quas enumerant præstantiorem, & tutiorem cæteris prætulisse: Etsi tamen (quod iterum moneo) non ita hæc omnia accipienda sint, ut quæcumque Divus Thomas scripsit, omnino pro veris & compertis haberi veliat, cæterosque Doctores classicos in scholis audiri prohibuerint. Suum quidem omnibus honorem servari volunt: sed unius Divi Thomæ Doctrinam securiorem, pierati fovendæ, & propugnandæ fidei oportuniorem esse pronuntiant: eique tantum robur tribuunt, quantum inesse potest infra veram definitionem; quod olim Innocentius VI. dixerat, Divi Thomæ Doctrinam præ cæteris, unâ exceptâ Canonicâ, majorem habere securitatem. Hac observatione præmissâ, inter cætera quæ referre visum est, alterum est, illud elogium Innocentii VI. qui concione habitâ de D. Thoma Aquinate, quâ eum plusquam Salomonem nuncupavit, dixit hujus

doctrinam præ cæteris, exceptâ Canonicâ, habere proprietatem verborum, modum dicendorum, veritatem sententiarum: ita ut qui eam sequutus fuerit, nunquam inveniatur à veritatis tramite deviasse; & qui eam impugnaverit, semper fuerit de falsitate suspectus. Hoc divi Thomæ elogium malè habet Adversarios, qui iis verbis se perstringi tanquam falsitatis & erroris suspectos conqueruntur; unde omnino negant, etsi omnium ore, scriptisque celebratur, aut extate aut exitisse unquam illud Innocentii VI. elogium, sed supposititium esse, & à Discipulis divi Thomæ ad invidiam Adversariis conflandam, fuisse confectum.

Verùm testem profero, qui fidem nostram liberabit, nihilque à nobis ea parte temeratum probabit, Laurentius à Ponte Clericus Regularis in Caput 9. sapientiæ, homilia 13. ubi sic habet: *Illum sermonem, ut ab originali sumptum, tradidit Lambertus de Monte in Libris de Anima, Colonia Agrippina excusis anno 1499. & postea subdit: Hoc dixerim, ne quia adhuc ille non extet sermo, aut non reperiat, in dubium quod certissimum est alicui veniat.*

Vindicato hoc elogio, visum est præterea Bullam Urbani V. ex Archivis Academicæ Tholosanæ extractam, qua Divi Thomæ doctrinam, ut veridicam & Catholicam probat, jubetque ab Academia propugnari & defendi; cujus duntaxat aliqua verba apud Authores reperiantur, hic integram referre.

BULLA URBANI V. EX
archivis Academicæ Tolosane.

URBANVS Episcopus, servus servorum Dei, Venerabili Fratri Archiepiscopo Tolosanenſi, & dilectis filiis Cancellario Ecclesiæ Tolosanæ, universisque Magistris & Doctoribus, cæterisque Clericis & Laicis, in civitate ac Provincia Tolosanenſi commorantibus, salutem & Apostolicam Benedictionem. Laudabilis Deus in sanctis suis, in sui maiestate mirabilis, cujus ineffabilis altitudo Providentiæ, nullis inclusa limitibus, nullis terminis comprehensa, recti censura judicii, celestia pariter ac terrena disponit, etsi cunctos ejus ministros magnificet, altis decoret honoribus, & celestis efficiat beatitudinis possessores; illos tamen, ut dignis dignare pendat, potio-

ribus attollit insigniis dignitatum, & prætorum uberiori retributione prosequitur, quos digniores agnoscit, & commendat intensior excellentia meritum. Sic & alma Mater Ecclesia, ejus sacra vestigia insequens, & exemplo ducta laudabili, licet universos in regnis celestibus constitutos, studiis honorare sollicitis non desistat; egregios tamen Doctores, per quorum & lucida & salutaria documenta, eadem Ecclesia illustratur, virtutibusque & moribus informatur, libenter & solertiter exequitur quæ sunt Dei, præmissâ debitâ meditatione perlustrans, ad divini nominis honorem, gloriam, & exaltationem Catholicæ fidei, salutemque fidelium, rite censuit, meritòque providit, eosdem in universali Ecclesia honorificentia potioris impendiis attollendos. Sane cum sacrum & venerabile corpus Beati Thomæ de Aquino, Ordinis Fratrum Prædicatorum, sit de mandato nostro, ad Ecclesiam Fratrum Prædicatorum, Tolosam de proximo transferendum, Nos attendentes quantâ à Deo scientiâ dotatus, Ordinem Fratrum Prædicatorum, ac universalem Ecclesiam illustraverit, ac Beati Augustini vestigia insequens, Ecclesiam eandem doctrinis ac scientiis quàm plurimis adornaverit; volentesque propterea idem corpus speciali honorificentia attollit, Universitatem vestram sequimur & hortamur in Domino Jesu Christo; vobis nihilominus per Apostolica scripta mandantes, quatenus dictum corpus, cum ad partes eadem transferetur, benignè & honorificè suscipientes, ipsumque devotè ac venerabiliter pertractantes, faciatis ab aliis, quantum in vobis est, cum debita honorificentia ac devotione suscipi & tractari. VOLYMVS insuper, & tenore presentium vobis injungimus, ut dicti Beati Thomæ doctrinam, tanquam veridicam, & Catholicam sectemini, eamque studeatis totis viribus ampliare. DATVM apud montem Flascconem II. Kal. Septembris, Pontificatus nostri anno sexto.

Superiori elogio Urbani V. recentius Alexandri VII. subjungo; quod etiam gravius hac tempestate habendum est, cum eorum, quos nihil dubium, in Iansenio D. Augustinum & D. Thomam quasi per latus petere voluisse, plurimi ausi sint dicere, Constitutionibus & censuris ab Innocentio X. laicis, D. Augustini & D. Thomæ auctoritati non nihil detractum fuisse. Eas

equidem voces repressisse debuerat ipse Innocentius X. viva vocis oraculum, quo Pontifex nihil in D. Augustini & D. Thomæ, eorumque scholæ sententiam, in questione de Gratia & divinis auxiliis se pertentasse, palam & læpius asseveraverat; verum majorem hujus & apud posteros duraturam fidem facit ad Lovanienses Theologos scriptum Breve Alexandri VII. qui ea Ecclesiæ tempestate, cum ubique in Iansenium late censuræ circumferrentur; D. Augustini & D. Thomæ dogmata, quibus olim Clemens VIII. eam controversiam de gratia dirimendam decreverat, *inconcussa, tutissimaque* pronuntiat; ne cui unquam locus relictus esse videatur, hanc calumniam struendi, quinque Propositionibus famosis damnatis, D. Augustini & D. Thomæ, eorumque scholæ in questione de divinis auxiliis doctrinam labefactam fuisse. Vitum igitur est hic integrum Alexandri VII. Breve ad Academiam Lovaniensem scriptum referre.

BREVE APOSTOLICVM

Alexandri VII. ad Doctores Lovanienses, de juramento præstando ad observantiam Constitutionum Apostolicarum in materia de Auxiliis, secundum *inconcussa, tutissimaque* dogmata S. Augustini & D. Thomæ Aquinatis.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilectis filiis salutem & Apostolicam Benedictionem.

Litteras vestras die 20. Martii datas accepimus, & in eo sanè quod quinque Propositiones illas tam in felicis recordationis Innocentii X. Prædecessoris nostri Constitutione, quàm in alia nostra postea damnatas, tantopere detestamini, ut neminem ad gradus Academicos velitis, nisi prius religiosam observantiam prædictarum Constitutionum promittat & juret. Obedientiam & zelum vestrum unice commendamus, atque adeo speramus, vos nedum id egregie persanctèque impleturos, verum etiam omnibus aliis obedientiæ documentis effecturos, ut omni rerum præteritarum ex hominum animis evulsâ & penitus abolita memoria, prisinum decus existimationi & lau-